

litiøvrigheden, og Dødsattesten maa da ikke udstedes, førend denne har tilkjendegivet, at der fra dens Side Intet er til Hinder herfor.

I Tilfælde af Selvmord, saavel som naar Rig opdrive, Personer eller Fostre findes døde, eller naar Mennesker ere omkomne ved uheldig Hændelse, saa og hvor ellers Undersøgelse fra det Offentliges Side er indledet i Anledning af et indtruffet Dødsfald, maa Riget ikke jordes, førend det er undersøgt af Politiovrigheden, i fornødent Fald i Forening med en af den tilkaldte Læge, og førend den af Lægen eller Rigshynsmændene udstedte Dødsattest af Politiovrigheden er forsynet med Paategning om, at der for det Offentliges Vedkommende Intet er til Hinder for Begravelsen. Skulde Veirrigets Bestaafenhed eller andre Naturforhold lægge Hindring iveien for, at den omhandlede Undersøgelse af Riget kan finde Sted, skal dog Præsten, eller, naar han ikke er tilstede, vedkommende Kirkebørge, efterat der af Rigshynsmændene er foretaget en saavidt muligt nøiagtig Undersøgelse af Riget og Dødsattest af dem er udstedt, kunne tilstede, at Riget begraves, dog at Begravelsen ikke finder Sted før der er hengaaet mindst 6 Dage efterat Ulykkestilsældet er indtraadt eller Riget er bleven fundet.

Søvrigt er det en Selvfølge, at hvor der kan være Spørgsmaal om Muligheden af Gjenoplivelse, bør under Ansvar for Vedkommende efter Bestemmelserne i almindelig borgerlig Straffelovs § 199 intet hertil sigtende Middel undlades, s. Ex. ved at tilkalde en Læge, eller ved at søge Hjælp hos andre Personer, hvis en Læge ikke strax kan staaes tilstede.

§ 7.

Dvertrædelser af denne Lov straffes med Fængsel eller Bøder, forsaavidt Gjærningen ikke efter sin Bestaafenhed maatte medføre en større Straf. Sager om saadanne Forseelser, som kun ere strafbare efter denne Lov, uden at falde ind under Bestemmelserne i almindelig borgerlig Straffelov af 10de Februar 1866, behandles som offentlige Politisager.

§ 8.

For Rigshynet og Dødsattestens Udstedelse erlægges en Betaling af 2 Kr. til Lægen eller til lige Deling mellem Rigshynsmændene. Skal Betalingen udredes af Husmand, Dagleiere, Tjenestetjende, andre Personer i lignende Stillinger eller af deres Efterladte, erlægges kun halv Betaling. Steer Begravelsen paa Fattigvæsenets Bekostning, erlægges fuld Betaling.

Befordring ydes efter Reglerne i Lov af 8de Januar 1872 om den Betaling, der tilkommer Læger paa Færøerne for deres Forretninger.

Have den Afdødes Efterladte eller andre rette Vedkommende kaldt en Læge over $\frac{1}{4}$ Mil fra hans Bopæl for at syne et Rig, ydes der ham fri Befordring og Betaling som for et almindeligt Sygebesøg. Kaldes Lægen til Rigshyn af Politiovrigheden, betales han herfor af det Offentlige efter de i ovenanførte Lov af 8de Januar 1872 fastsatte Regler. For den Attest om et dødfødt Barn, som afgives af den i Anledning af Fødslen tilkaldte Læge, erlægges ingen Betaling.

§ 9.

Alle paa Færøerne gjældende ældre Bestemmelser om Rigshyn ophæves.

§ 10.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste October 1878.